

2. Πως αισθάνονταν τα κορίτσια όσο πλησίαζε η μέρα της παράστασης; Γιατί ;
(Μονάδες 2,50)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. α. Να συμπληρώσετε τα κενά του πίνακα που ακολουθεί τοποθετώντας τους ρηματικούς τύπους στο ίδιο πρόσωπο και στους υπόλοιπους χρόνους.

(Μονάδες 1,25)

Ενεστώτας		
Παρατατικός	έραβαν	
Μέλλοντας Στιγμιαίος		
Αόριστος		κατασκευάστηκε
Παρακείμενος		
Υπερσυντέλικος		

β. Συμπληρώστε τα κενά, μεταφέροντας τα παρακάτω ουσιαστικά στις πτώσεις τις οποίες δείχνουν τα άρθρα, όπως στο παράδειγμα.

(Μονάδες 1,25)

Π./ η σχολή	τη σχολή	των σχολών
η κουρτίνα	την	των
το δάσος	το	των
η αίθουσα	την	των
το θέατρο	το	των
η παράσταση	την	των

4.α. Να γράψετε μια συνώνυμη λέξη για καθεμία που υπάρχει στον παρακάτω πίνακα:
(Μονάδες 1,25)

αρχαίες

άνανδοι

μελετώντας

λάθη

να κατασκευαστεί

β. Να γράψετε μια αντώνυμη (αντίθετη) λέξη για καθεμία που υπάρχει στον παρακάτω πίνακα:

(Μονάδες 1,25)

♦ Οι λέξεις υπογραμμίζονται στο κείμενο σας.

έφτιαχναν

αληθινό

άγνωστου

δύσκολα

ξέμπλεκα

Γ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ:

Αφηγηθείτε, σ' ένα κείμενο τριών παραγράφων (περίπου 30 γραμμές), μια κινηματογραφική ταινία ή ένα θεατρικό έργο που παρακολούθησατε και σας άρεσε.

(Μονάδες 10)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ !!!

Σάββατο 18-10-2010

Η ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μια σχολική παράσταση στο δάσος

Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς η Σχολή Θηλέων ανέβαζε μια παράσταση σ' ένα μεγάλο θέατρο της πόλης. Μια αληθινή θεατρική παράσταση. Έφτιαχναν αληθινά σκηνικά ή τα έβρισκαν έτοιμα στο θέατρο που νοίκιαζαν, κουρτίνες που κατέβαιναν με ζωγραφισμένο δάσος ή ζωγραφισμένες αρχαίες κολόνες. Έραβαν τα κατάλληλα κουστούμια. Όλοι οι ρόλοι, αντρικοί, γυναικείοι, παίζονταν από κορίτσια. Οι πρόβες γίνονταν στην αίθουσα μουσικής και ρυθμικής, με το πιάνο πάνω στην εξέδρα.

Φέτος θα ανέβαζαν την *Αρπαγή της Περσεφόνης*, άγνωστου συγγραφέα. Έργο με πολλά πρόσωπα, με πολλά κουστούμια. Όμως σε ποιο θέατρο θα δινόταν η παράσταση; Η είδηση έσκασε σαν πυροτέχνημα κι όλοι έμειναν άναυδοι. Η κυρία Έρασμια, η διευθύντρια, είχε μια φαινή ιδέα να ξεφύγει απ' τον κλειστό χώρο του θεάτρου και, όπως έκαναν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, να παίξουν το έργο στην ύπαιθρο, κάτω απ' το φως των αστεριών!

Όσο πλησίαζε η μέρα της παράστασης, τόσο φούντωνε ο πυρετός. Οι πρόβες έπαιρναν τα μυαλά των κοριτσιών. Πού καιρός ν' ανοίξουν βιβλίο! Θα έπαιζαν θέατρο, αληθινό θέατρο, με προβολείς και θεατές, κι αυτό το χρωστούσαν στην κυρία Έρασμια!

Τρεις ράφτρες είχαν στήσει τις ραπτομηχανές τους στον κοιτώνα κι έραβαν μέρα νύχτα. Τα πέδιλα είχαν γίνει παραγγελία σε υποδηματοποιό. Μια κομμώτρια θα ερχόταν το βράδυ της παράστασης να χενίσει την Περσεφόνη και τις νύμφες.

Η ατμόσφαιρα στο σχολείο είχε αλλάξει. Ένας άνεμος ελευθερίας και δημιουργικότητας φυσούσε. Τα λάθη παραβλέπονταν, το πάθος κυριαρχούσε. Οι μαθήτριες στην αυλή πηγαινοέρχονταν μελετώντας τους ρόλους τους. Μετρούσαν με καρδιοχτύπι τις μέρες. Ακόμα πέντε μέρες, ακόμα τέσσερις, τρεις, δύο...

Στη γενική δοκιμή πήγαν όλα καλά, ή σχεδόν καλά. Άλλωστε, η γενική δοκιμή γίνεται για να διορθωθούν οι ατέλειες.

Η Λενιώ - Γανυμήδης φορούσε ένα μεταξωτό πορτοκαλί χιτώνα, κοντό, πάνω από το γόνατο, και τα κατσαρωμένα μαλλιά της τα έζωναν κορδέλες. Η Ζωρζ, με το κοντό σγουρό, μαλλί στολισμένο με δάφνινο, στεφάνι - δύσκολα θα μπορούσε να κατασκευαστεί το αληθινό καπελάκι του Ερμή-, με κίτρινο μεταξωτό χιτώνα, είχε στις φτέρνες κολλημένα τα φτερά του θεοί. Η Περσεφόνη κρατούσε στην αγκαλιά της στάχυα και το κεφάλι της ήταν στολισμένο με λογιών λογιών λουλούδια. Ο Πλούτων, ψηλός, φορούσε μια μακριά χλαμύδα. Τέλος, όλες οι νύμφες φορούσαν μια ασημένια διπλή κορδέλα στα ξέπλεκα μαλλιά τους.

Όταν ήρθε επιτέλους η βραδιά της παράστασης, όλοι ένιωθαν μεγάλη ένταση. Οι μαθήτριες ανυπομονούσαν — αγωνία, σφίξιμο στο στομάχι. Ένας στραβός λόγος, ένα κόμπιασμα μπορούσαν να τα χαλάσουν όλα. Ο πυρετός ανέβαινε! Νύχτωνε! Ο κόσμος που είχε ακούσει την είδηση - για φαντάσου, θέατρο στο δάσος- είχε τρέξει να πιάσει θέση από νωρίς. Γι' αυτόν τον κόσμο η παράσταση θα ξεκινούσε σε λίγο.

Ζωρζ Σαρή, *Ε.Π.*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1999 (διασκευή)